

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 8 fl. (6 coroane).
Pe o jumătate de an 4 fl. 50 cr. (3 coroane).
Pentru România 15 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Invitare de abonament.

La cea mai bună și cea mai ieftină gazetă populară: „Foaia Poporului“.

Cu 31 Decembrie v. 1898 încetează abonamentul la „Foaia Poporului“ pe anul ce se sfârșește. Onorații cititori sunt rugați a-și reînnoi abonamentul până la 31 Decembrie c., ca să nu fim siliți a înceta cu trimiterea foii.

„Foaia Poporului“ va fi și în viitor, ceea ce a fost în trecut, luptătoare pentru câștigarea drepturilor naționale, apărătoare a drepturilor poporului român și o povăzuitoare sinceră a țărânului și oamenilor dela sate în afaceri de politică națională, economie, literatură, lucruri școlare etc. Ea va eși ca și până acum ilustrată și cu toate aceste prețul se reduce la 2 fl., astfel va fi:

Pentru Austro-Ungaria.

Pe un an întreg 2 fl. (4 coroane).

Pe o jum. de an 1 fl. (2 coroane).

Pentru România.

Pe un an întreg 10 lei.

Pe o jumătate de an 5 lei.

Pe timp mai scurt nu putem primi abonamente, nici dela alt termin, decât dela mijlocul anului (1 Iulie) pe o jumătate de an, sau pe un an. Abonaților de până acum le trimitem deodată cu foaia și mandate postale (posta utalvány), cu adresa noastră tipărită și cu numărul sub care primesc foaia, scris gata pe cupon, așa că trimițitorul nu are decât să scrie numele seu și cifrele la locurile convenite și să pună banii, dimpreună cu mandatul la poștă.

Abonații noi sunt rugați a-și scrie numele lor și al comunei foarte curat și cetef, însemnând posta din urmă.

Deschizând deci nou abonament la „Foaia Poporului“ ca și care, după cuprinsul ei, foarte mai ieftină nu este, rugăm pe toți prietenii și spriginitorii noștri și ai causei naționale, să nu ne lipsească de prețiosul lor sprigin și să lătească foaia în cercul cunoștințelor lor. Noi ne vom strădui a le da, ca și în trecut, o foaie bună, folositoare și cu frumoase ilustrațiuni.

Administrațiunea

„Foi Poporului“.

Cum stăm și ce să facem?

II.

În numărul trecut am arătat, că pe terenul de negoț nu stăm tocmai rău, căci avem pe sate boltițe multe și am început a întemeia și însoțiri de negoț pe la orașe, cu bolte mai mari. Toate aceste, am zis, sunt bune și frumoase, ca începuturi, dar' numai ca începuturi, cari ne dau nădejdi înveselitoare.

Ținta noastră însă trebuie să fie, ca și pe acest teren să mergem înainte, să nu stăm de fel locului, cu atât mai mult să ne păzim — Doamne ferește — a da îndărăt.

Și aci venim să răspundem pe scurt la întrebarea a doua, ce să facem?

Ca să putem înainta pe terenul negoțului, atrăm în linia dintâiu dela noi. Noi în noi trebuie să ne punem nădejdea, noi pe noi să ne spriginim și atunci se va vedea în curând o spornică înaintare.

Dar' să vorbim mai deslușit.

Pe satele, unde s'au deschis bolte românești, neguțetorul român are să se lupte — mai cu seamă la început — cu mari greutăți. Causa este, că boltașii străini — cu deosebire Ovrei — îl șicanează, îi pun fel de fel de pedeci, ca să-l ruineze și să-l silească a-și închide bolta. Firește, că străinii nu văd cu ochi buni, ca să fie și Români neguțetori, ar voi ca în veci tot ei și numai ei să se hrănească de pe spatele biet Românului!

Ce avem deci în aceste cazuri de făcut? Trebuie să ne lăsdm odată pentru totdeauna de urita datină, de a alerga la străini, dacă avem puțința de a cumpăra dela ai noștri. Trebuie să desrădăcîndm odată pentru totdeauna din mintea noastră credința greșită și primejdioasă — nutrită adese-ori cu viclenie de cătră străini — că marfa și lucrul străinului sunt mai bune sau mai ieftine, ca cele ale neguțetorului român.

Datorința sfântă a noastră, care e dictată de iubirea și interesul pentru binele neamului, este, ca acolo, unde se deschid sau sunt deschise bolți românești, să le spriginim cu totu, cu mic cu mare, bogăți și săraci, domni și țărani. De ori-ce avem lipsă să cumpărăm totul dela bolta românească, numai și numai dela ea.

Aceasta să fie pentru noi o lege, o lege poruncitoare, pe care să o avem mereu în gând și să ne-o săpăm în inimă.

Fruntașii dela sate această lege să le-o spună mareu celor mai nepricepuți; pe cei rătăciți să-i aducă la brează și dacă totuși nu s'ar îndrepta, ci ar spriginii pe străini, în paguba neguțetorului Român, deschise stut coloanele foilor noastre și în rîndul întăiu deschisă este Foaia Poporului de a înfiera pe acei nemernici, cari nutresc pe un străin cu bani românești, deschisă este pentru a-i arăta lumii și a-i expune la disprețul neamului.

FOIȚA.

Românul înțelept

sau vorbe adevărate cătră poporenii, scrise de Teodor Toma din Pintic (lângă Teaca).

— Muierea fără de rușine e ca buca'a năsarată.

— La lucru te scoală de noapte, ear' la culcat nu prea grăbi.

— Cu anevoa vei învăța pe unul ce se ține de învățat, pentru-că nesocotința îl face să cugete că el știe mai mult ca cel-ce îl învață.

— Mai cuviincios e să faci bine și să vorbească oamenii rău de tine, decât să faci rău și să te vorbească de bine.

— Teme-te de Dumnezeu și după aceea teme-te și de cel-ce nu se teme de Dumnezeu.

— Muierea rea în casa omului bun e pentru dînsol un iad pe această lume.

— Prietenii cari caută numai folosul lor sînt ca și (asii), cari nu poftesc altceva decât să fie tot împrejurul mese.

COLINDE.

Din Munții-Apuseni ai Transilvaniei, împărțite de Etitsetu M. Câmpeanu.

I.

Doamne Isuse Christoase,
Tu ești nouă zori frumoase
Și raze prea luminoase.
Cel din cer te-ai ooborî,
Dela Tatăl ț' ai venit,
De ț'ai dat un chip de rob
De ne-ai scos pe noi din foc,
Din focul vrășmașului
De sub talpa iadului.
De ț'ai dat un chip de slugă
De ne-ai scos pe noi din murcă,
Din munca vrășmașului
De sub talpa iadului.
Filiu mare de împărat
Multe chinuri ț'ai răbdat,
Și de brânci tare legat
În scutece înfășat,
Fere ț'ai dat de-a mâncat
Cu oțet ț'ai adăpat,
Și cu mană din pustie

Precum și la carte scrie,
Și de-acum până 'n vecie
Mila Domnului să fie.
Și-o închinăm cu sâră'ate,
Ca s'avem de dînsa parte
Pe pîn'ent să fie pace,
Și 'ntre oameni bunăvoe.
Și fiți gazde zărătoși
Cu colinda veseloși.

II.

Ângerul Domnului sfînt
S'a coborît pe pîn'ent
Hai lerum lerum linui lin,
Și la Rusălim s'a dus
La păsteri că a ajuns
Hai lerum lerum linui lin,*)
Bună veste să vă spuie
Că eu acum din raiu viu,
Maria fiind grea mare,
Tot umbra dia cașă 'n cașă
Nimo 'n lume nu o lasă,
Într'o esle s'așeza,

*) Se repetează la câte 2 versuri.

Așa fac în privința aceasta și alte popoare și aci zace secretul înaintării lor. Ele pe ele se spriginesc și astfel înaintează și-și croesc o stare și viitor fericit. Numai noi se fim mai pe jos decât alții? Numai noi se fim coadă la topor? N'a fost destul, că de sute de ani am îngrășat pe străini cu sudoarea și câștigul muncii noastre? Să o facem aceasta și acum, când numai dela noi atrîm să ne ridicăm și întărim noi pe noi?

Nu! Destul a fost!

Și aci, ca de încheiere a acestui articol, voi să amintesc încă un lucru, care are lipsă de lămurire. Se poate întâmpla și să întâmplă chiar, că și neguțătorii noștri întocmai ca și meseriașii noștri, greșesc câte-odată; să întâmplă une-ori, că și ei au fost înșelați cu vre-o marfă rea, pe care trebuie se o cheltuiască, ca să nu rămâie de tot de pagubă. Și ce facem noi în asemenea casuri? Strigăm în gura mare, că *se vede, că e Român*, îl hulim și părăsim.

Dar' oare nu pățim asemenea lucruri și cu neguțătorii străini, mai cu seamă cu Oveii? De câte-ori nu ne dau acestia marfă rea, stricată și ne înșală? Și ce facem în asemenea casuri? Tăcem și cumpărăm mai departe tot dela străini.

Ei, eată earăși o datină rea, care trebuie să o părăsim. Cum iertăm străinului trebuie să iertăm și la ai noștri, căci nimenia nu este fără greșală.

Încheiem deci zicînd: *unde avem bolți și unde se deschid, se le spriginim din toate puterile. Devisa noastră să ne fie: Nici un ac dela străini.*

Silvestru Moldovan.

Buciumanti — la temniță! Din Bucium-Șeasa ni-se anunță pe scurt, că cei osândiți pentru întimpinarea ce au făcut regretatului *Băbuțiu*, când se întorcea dela temniță, *au plecat Joi, 22 l. c. la Alba-Iulia, ca să-și facă osânda.*

Ce istorie lungă și tristă se leagă de acest fapt.

Dar' când fu de cătră seară,
A născut un fiu frumos
'L-a numit Isus Christos.
De unde Domnul năștea
Din grădele flori creștea,
Prin păruți făclii ardea,
Peste boare o scădea,
Mândru 'n coarne zuraia.
Maica sfântă-și cuvînta:
— D'ale voi colindători,
Voi umblând a colinda
Pomeniți nașterea mea,
Că și eu voiu dărul
Cu dulceața raiului,
Cu bunul pămîntului,
Cu o cupă resă 'n masă
Să fii gazdă sînătoasă
Cu colinda veseloasă.

III.

Cocoș galbin a cântat,
Jos la mare s'a lăsat
Apă 'n aripi și-a luat,
S'a făcut un feredeu

Regretatul Iova Băbuțiu, simpaticul preot și însușeșitul Român, capelan în Bucium-Șeasa, se întorcea dela Cluj, unde suferi cu alți soți o *lună de temniță* pentru o adresă de aderență la „*Răplică*“.

Firește 'l-au întimpinat cu dragoste și bucurie mulți dintre bravii Români, cari toți îi iubiau; unii îi erau chiar rudeni.

Acestora li-s'a făcut proces. Într'aceea Băbuțiu muri. Procesul însă rămase și în 18 Martie n. 1897 se ținu pertractarea finală în Alba-Iulia.

Au fost condamnați;

Domnii Virgil Todescu, Grigorie Sima, preot, Aurel Danciu, Ioan David, George David, Nicolae Baeșan, preot, Ioan Naicu și Simeon Dandea, — la temniță ordinată de 8—30 zile.

Ear' d-nele *Elena, Sofia și Teresia David* au fost osândite la *pedeapsă de câte 50 fl.*

S'au făcut recursuri, — dar' înzădar. Sfrîșitul, ca totdeauna — temniță.

Trăească libertatea ungurească!

Congresul național de alegere.

Săptămîna aceasta, Joi, s'a deschis aici în Sibiu *congresul bisericeii române gr-or.* pentru alegerea unui nou Metropolit, în locul răposatului fost metropolit Miron Romanul.

La acest congres sînt aleși în total 120 de deputați din Ardeal, Bănat și Ungaria. Aproape toți acestia au sosit încă de Mercuri la Sibiu, când s'a ținut întrunirea pregătitoare.

Conform convocării și după datină deputații s'au întrunit Mercuri d. a. la 3 ore în biserica din Sibiu-cetate, unde îl. Sa dl archimandrit și vicar *Dr. Ilarion Pușcariu* aduce la cunoștință, că consistorul metropolitan a denumit de *comisar* pe P. S. *Ioan Meșianu*, episcopul Aradului și la propunerea sa se alege o comisie de 5, cari îl invită la ședință.

Preasfinția Sa episcopul Meșianu, primit la sosire cu aclamațiune, arată, că scopul acestui congres este a se îndeplini scaunul vîduvit de arhiepiscop și metropolit și salutînd de bună venire pe deputați, declară întrunirea de deschisă.

Secretarul interimal L. Simonescu dă citire raportului consistorului arhidieceșan cătră consistorul metropolitan, prin care îi notifică moartea metropolitului Miron, și ce-

Să se scalde Dumnezeu.

Mulți se scaldă și se 'ntreabă:

Ce-î mai bun p'acest pămînt?

Nu-î mai bun ca boul bun,

Că răstoarnă brează neagră

Și samănă grâu roșiu.

Tot se scaldă și se 'ntreabă:

Ce-î mai bun p'acest pămînt?

Nu-î mai bun ca calul bur,

Că te dăce ostenit

Și te-aduce odihnit.

Mulți se scaldă și se 'ntreabă:

Ce-î mai bun p'acest pămînt?

Nu-î mai bun ca oaia bună,

Că vara te hărănește

Și iarna te încălzește.

Noi acum ortaci și buni,

Lăudați și cântați

Și vă bucurați.

Dați dară toți a cânta

Că gazda colac ne-a da,

Fără cîrnaț nu ne-om duce

tește convocătorul congresului. Ambele se iau spre știință.

Comisarul vestește că deschiderea congresului se va face mîne la 9 ore, după slujba dumnezească, în sala comitatului, unde se vor ține ședințele. — Cu aceste întrunirea se încheie.

Ședința de Joi. Congresul s'a deschis Joi, când s'a ținut cea dintăiu ședință. P. S. episcopul *Meșianu* a rostit o cuvîntare frumoasă, părințească, la care a răspuns dl *Dr. Alexandru Mocionyi* cu o vorbire mai lungă și minunată, în care a arătat însemnătatea bisericeii și autonomiei bisericești etc.

S'au ales apoi notarii congresului și comisia verificătoare, căreia 'i-s'au predat actele și credenționalele deputaților.

În *ședința de Vineri* a dat seamă comisia asupra alegerilor de deputați.

† George C. Cantacuzino.

Săptămîna trecută, România și întreg neamul românesc a pierdut un mare bărbat, *George C. Cantacuzino*, fost ministru până de curînd.

Cantacuzino a fost cunoscut și la noi.

La 1893 a participat la marea conferință națională din Sibiu. La banchetul ce a urmat a fost ridicat un toast însușeșit, pe care 'l-a încheiat cu lacrimi în ochi. Prin moartea lui partidul național liberal perde un distins fruntaș și o mare capacitate financiară.

Din viața răposatului însemnăm următoarele date:

Născut la 1845, în Ploești, Cantacuzino 'și-a făcut școalele mai înalte în Paris. A fost secretar general la ministerul de finanțe (1879), apoi director general al căilor ferate dela 1883 până 'a 1888. Director politic și proprietar al ziarului „*Voința Națională*“ dela 15 Maiu 1888 până la 3 Octomvrie 1895. Ministru de finanțe în primul minister *Sturdza*, apoi sub *Aurelian*, și în urmă în II. minister *Sturdza*. A fost un vorbitor parlamentar cu mult talent. În timpul din urmă a repășit din minister constrîns de boala care 'l-a răpus.

G. C. Cantacuzino a suferit de o grea boală, rac, cu dureri cumplite. În mormen-

Moiș, viroș, ho pălinche,

Hușoșu ne vine-aminte,

Nașterea lui Christos

Să ne fie de folos.

IV.

Sub dumbrava muntelui (bis)

Dimineața lui Crăciun

Sînt nouă păcurărași:

Dimineața lui Crăciun,*)

Cel mai mare jos pe mare,

Cel mai mic îi străinel

Străinel ca și-un inel,

Și tot pe el îl mînară,

Să întoarcă oile-re,

Când oile le 'ntorcea-re.

Lui grea lege că-î făcea-re

Că pe el ca să-î omoare.

Da și el din graiu grăia-re:

Pe mine dacă m'omorîți,

Pe mine mă îngropați,

În strunguța oilor

*) Se repetează la fiecare rînd.

tarea s'a făcut pe spesele statului, și văduvei i-s'a votat o pensie însemnată. Astfel știu prețul deputații români slujbele însemnate ale marilor fii ai României.

Vestea morții lui a produs jale adâncă atât la noi, cât și în România. Precum aflăm dl Dr. Rațiu, venerabilul președinte al comitetului național a adresat familiei regretatului bărbat o telegramă de condolență. Sântem siguri, că și de astă-dată dl Dr. Rațiu a exprimat sentimentele tuturor Românilor cu simț pentru cauză.

Ziarele din România scriu cu multă dragoste și durere despre răposatul.

Sfânta luptă... pentru limbă.

(Urmare și fine).

Lupta de astăzi.

Câmpul luptei de astăzi e cu mult mai întins, decât cel de odinioară; dar' și lupta de astăzi e cu mult mai crâncenă, și mai grea, decât lupta ce au purtat-o strămoșii nostri.

Năvălesc și astăzi asupra noastră popoare străine, nu înșă cu furci, cu ciomege, cu săgeți și cu săbii, împotriva cărora te-ai pute lupta tot cu săbii și cu săgeți, cu furci și cu ciomege, ci popoarele, ce năvălesc astăzi pe capul nostru, sânt înarmate cu alte arme, cu arme cu mult mai ascuțite și mai nimicitoare, decât cele de odinioară.

Neamurile, ce vin astăzi în țărișoara noastră, umblă și ele cu gâdul să ne nimicească, dar' așa, ca să nu se mai pomenească, că cândva au trăit Români pe aceste mândre locuri.

Și grozave sânt armele străinilor: minte școlită și luminată cu învățături adânci deoparte, apoi viclenie și sarlatanie de altă parte, eată grozavele arme, cu cari se luptă astăzi străinii împotriva noastră. Împotriva acestor arme nu ne putem lupta nici cu sabia și nici cu pușca, ci numai cu mintea școlită și luminată. Dar' tocmai arma asta ne lipsește norș, pentru-că timp prea lung am fost ținuți în orbie.

Pentru-că sântem neșcoliți și neluminați, avem tare mult de suferit din partea străinilor. Străinii, pentru-că-s școliți și luminați, ne sugrumă ași-și vezând cu ochii: ne scot rînd pe rînd din vetrele părintești, ne alungă

de pe moșile străbune, laptele dela vară ni-l răpesc, oul de sub găină ni-l înhață, mămăliga de pe fund ni-o iau, sumanul din spate ni-l trag; din gospodari ne-au făcut străinii argați, numai în sec întingem, pentru-că cu faptul nostru se îndulcesc străinii: mai mult flămânzi umblăm, pentru-ca să-i săturăm pe străini; goi și desculți sântem, pentru-că să-i încălzim și să-i îmbrăcăm pe străini. Străinul numai are parte de muncă, de sudoarea și de binele nostru! Sântem așa de amețiți de nu mai știm, ce-i cu noi. Noi socotim în orbia noastră, că nici n'am pute trăi fără străini. Și aceasta numai de aceea, pentru-că sântem neluminați și neșcoliți!

Toate slujbele din țeara noastră is în mâinile străinilor. Unde te întorci numai de străini dai. De ce; pentru-că străinii-s școliți și luminați! Străinii întru atâta ne-au încălecat, încât socotim în gândul nostru că numai ei is:HEMAȚI SĂ NE CĂRMUIASCĂ ȘI SĂ NE PORUCEASCĂ.

Noi trebuie să ne luptăm așadară din toate puterile noastre și cu „puteri unite“, pentru dobândirea dreptului și cinstei, ce i-se cuvine limbei române în țeara noastră. Cât timp nu ne vom apuca de lucru cu bună chibzuință, cât timp nu ne vom apuca la luptă dreaptă pentru tot ce e al nostru, atâta vreme vom fi ghionțiți, batjocoriți și nebăgați în seamă ca cei mai de pe urmă. În țeara noastră noi înșă nu avem să fim cei de pe urmă, noi trebuie să fim cei dintâi. Pentru-ca să fim înșă cei dintâi trebuie să câștigăm eara ce am pierdut. Lucruri pierdute numai prin luptă se pot dobândi.

Deci la luptă, fraților Români, pentru dobândirea dreptului limbei române, și D-zeu sfântul ne-a ajutat și ne-a ocrotit sub aripel sale, pentru-că avem să ne luptăm pentru lucruri tare sfânt, pentru limba română!

Afacerea foii pedagogice.

Învățătorii continuă a-și da părerile în afacerea foii pedagogice. Toți câți au scris, sânt de părere, că învățătorii să se grupeze la Foia Poporului, care o spunem aci, dela Anul-Nou încolo, va scrie în coloanele sale regulat și studii pedagogice și lucruri, cari privesc școala și învățământul.

Din părerile, cari s'au publicat în Tribuna dăm aci unele:

Vrednicul învățător P. Conda, în o scri-soare mai lungă arată, că e greu a se face o foaie deosebită și zice, că e bine să se folosească învățătorii de Foia Poporului, apoi încheie astfel:

„Vorba e, că cei-ce stau în fruntea ziarelor din Sibiu prim-vor sarcina grea ori nu? (Vom primi-o. R. d.) Le cerem jertfe pe toată linia. Și noi ce le dăm în schimb? — „Împlinirea datorinței și iubirea de neam vio cerem“, vor zice. Dar' acestea vi-le dăm, plus micul abonament de 2 fl. pe an. Așa ne-ajute Dumnezeu!
P. Conda.

Din tractul Ciceu-Cristurului, 24 Dec. n.

„Vorbă multă sărăcie“. Zic numai atât: E salutară propunerea ca să ne aliem cu toții la „Foia Poporului“. Să nu ne facem atâția scrupuli, să nu fie: câți oameni atâtea păreri. Atunci — sigur vom rămâne cu părerile și fără nici o foaie. Apoi ce vom fi? ceea-ce am fost. O mulțime de oameni cari ne numim „dascăli“, înșă nu ne cunoaștem nici noi pe noi, dar' încă să ne cunoască alții?

Ceea-ce zice „Ghica“, că redactorii dela „Foia Poporului“ nu sânt pedagogi“, etc.

Despre aceea n'avem noi a ne îngrij. Sânt destui învățători pensionați, cari ar fi în stare a redacta un magazin întreg pedagogic, se pot angaja la aceea, numai noi de o am sprigină din toate puterile, nu ca peste un an, doi, din lipsă de abonați se apună că atunci rămânem de risul lumii întregi.

Să o spriginim toți și să colaborăm la ea după puteri, atunci sigur va susta.

Aș mai avă o modestă părere: binevoiască din când în când a publica numele abonaților din fiecare tract protopopesc din toate diecesele.

Aceasta pentru aceea: să provoace și admonizeze pe cei neglijenți și la timp să-i cunoască.

Știți pentru-ce o zic aceasta? pentru-că azi călătorești zile întregi și abia dai de un învățător — ba și preoți — cari să aibă o foaie la casa lui. Nu știe el mai mult decât badea Toader și badea Nicolae din satul lui.

Dacă s'ar întâmpla să fie de acela, cari să se excuse într'un mod sau altul, că-i sărac, că n'are, etc. Aceea nu merge, 2 fl. pe an fi poate da ori-care, chiar dacă ar avă salar numai de 80—100 fl. la an, ceea-ce acum nu mai există.

Un învățător.

Colo'n jocul mieilor,
Da pe el cine să-l cânte?
Da zo-a lui oi cele multe,
Da zo cele bălălăi,
Da și cele ochisele
Să-l cânte pe el de jale.

Din Bistrița.

Comunicate de Teodor A. Bogdan, învățător român.

I.

Colo 'n jos mai în jos,
Colindăm Doamne colindă*)
Este-o da'bi mănăstire
Da 'n mănăstire cin vede?
Noi popi, noi dieci
Și pe-atâția patriarhi,
De cu seară itros mare,
Până 'n ziuă slujbă sfântă,
Slujba sfântă cine-o ascultă
Da-o ascultă maica sfântă,
C'un fiuț micuț în brațe,

*) Se repetează după fiecare vers.

Fiiul plânge și nu tacă
Maica sfântă ce se face,
Ea din graiu așa grăia:
Taci fiule, taci dragule
Că maica ție 'ți-o da,
Două mere, două pere
Să te joci în raiu cu ele,
Două mere roșioare
Rupte dela sfântul soare,
Scaunul județului
Pe harul botezului,
Pe cei mici de botezat
Pe cei mari de cununat.
Fiiuțul din graiu grăia:
Eu maică cum aș tăcea,
Uite 'n sus și uite 'n jos,
Câți is mici și câți is mari
Toți is meșteri de țăruri,
Toți ciopleac și gilusc
Mie crucea 'mi-o gătesc,
Și 'n loc, mamă, de brâuț
M'or încinge cu'n ruguț,
Și 'n loc de țărcoță 'n cap
'M'-or pune ruguț uscat.

II.

Doi boieri bătrâni,
Haida lerui Doamne*)
La ce s'a rugat
Dumnezeu le-a dat,
Masă 'n gălbiori
Galbină de flori,
Măr în'r'aurit
Cu mere de-argint,
Jalnica clătea,
Merele cădea
Și le trimitea,
P'un ficior de-al lui,
La ușe de raiu
La fete de craiu.
Slobozi-ne gazdă 'n casă?
C'afară p'ouă de varșă,
De nu crezi, haide și vezi
Că sântem în haine verzi,
Și cătane, dulumane,
Dintre noi doi s'o aflat
Și 'n grădină s'o tipat,
În grădină la stupină

*) Se repetează după fiecare vers.

SCRISORI.

Un vrednic învățător.

Vesud, 15 Decembrie 1898.

Mult Onorate Dle Redactor!

Lipsită fiind comuna noastră de conducători, cari se cărmuiescă poporul spre bine, măcar-că sântem noi Românii majoritate peste 80 familii și numai 14 familii Sași și vre-o 5 familii Unguri, însă primar în comuna noastră până astăzi nu a fost Român, ci a fost ca primar tot Sas. Acum având în sinul nostru pe bravul învățător *George Albu* din Glâmbocca, ne-au șters întunerecul ochilor nostri al tuturor, căci avându-l de trei ani în mijlocul nostru, își arată o neobosită sârguință atât în popor, cât și în școală, fiind vrednic de cele mai mari laude. Voim aici a aduce una din faptele dlui învățător: În 27 Noembrie 1898 a fost alegere de primar. Solgăbirul fiind Sas, nu a voit a pune nici un Român în candidare, măcar-că s'a înștiințat unul dintre Români, ci a pus 2 Sași. Văzând dl învățător batjocura făcută de solgăbiru, s'a pus în fruntea Românilor, și cu mare rivnă i-au știut conduce, adresându-se cu cuvinte înțelepte către solgăbirul, care supărându-se, l'a amenințat, că dacă nu va asculta de dînsul îl va închide în temniță. (Câtă obrăznicie!! Red. „F. P.“). Însă bravul învățător nu se temea de înfricările solgăbirului, ci sta vesel, răspunzând la ori-ce amenințare; sta vesel între poporul nostru, învățându-i pe oameni și informându-i ce să facă. Văzând solgăbirul, că poporul ascultă de învățător și că cu toții cereau un Român de primar, a fost silit să ne întărească de primar pe un tinăr român, cu numele *Ioan Hilea*, un fruntaș al poporului nostru. Poporul plin de mulțumire s'a întors dând laudă învățătorului nostru pentru conducerea lui cea bună a poporului.

Protopretor — „de muștră“.

Bozoviciu, 20 Decembrie c.

Onorabilă Redacțiune!

De un timp încoace par-că a amuțit valea încântătoare a „Almajului“, par-că ar fi îndestulare comună, par-că ar trăi poporul ca în paradis, de a amuțit așa.

Sântem prea departe de această vieată dulce și nici nu sperăm ca să ajungem timpul să gustăm fructele ei.

Este-o rece de fântână,
Și c'un strat de busuioac
Să ne rupem câte-un snop,
Și 'n fântână 'ntindelom
Sus la cer stropilu-om,
Să răsară stelele
Stelele proptecele,
La propteala cea mai mare,
Șede Florica gazdei,
Da de lucru ce lucrează,
Împistrește, compistrește,
Măneci albe fraților
Hăinițe copiilor,
Gulere tătâne-seu,
Pe dalba de mănecă
Stă scrisă Dăminecă,
Și pe dalba de chetoare
Scrisă-i sfânta sârbătoare,
Câte sârbători în lume
Nu-s ca Crăciunul de bune,
Anul-Nou și Boboteaza
Tot după Crăciun urmează.

III.

O ce veste minunată
Șede maica supărată,

Total ce face ca să tacă tăcerea peștelui și poporul să sufere, e că mult lăudatul protopretor *Peczoly* are astfel de apucături, încât a obligat pe toți popii și dascălii de pe aici.

Înainte de alegerile municipale se lauda el, că partidul liberal trebuie să învingă și nu să tace de nimeni, și a avut drept, căci o parte a preoțimei din Almaș (cinste excepțiilor) — au votat pentru candidații liberali. Aceasta vine de acolo, că protopretorul a promis tuturor preoților *ajutorul de stat*, și totodată a cerut dela dînșii și declarațiunea în scris că vor fi liberali.

Nu știu, că oare toți preoții au dat în scris, ori baremi au dat făgăduiala protopretorului că vor fi de pânura sa, atâta știu, că ei nici nu s'au mișcat la alegerile municipale, ba din contră onii au votat pentru liberalii protopretorului.

La alegerea din comuna *Dalboșești*, văzând protopretorul, care era de față, că unii își dau votul pentru alți deputați, îl agrăește pe notarul *Pavel Popoviciu* în fața bărbaților de încredere:

„Ce? Tu ca notar să ai mai mare influență asupra poporului decât tatăl meu, care este președinte de tribunal?“ Vezi Doamne, poporul din *Dalboșești* cunoaște pe tatăl protopretorului, că nu l-au mai văzut nici-odată.

Acest protopretor, oare când lăudat de foaia *Dreptatea*, astăzi nu se sfiește a se lauda, că înaintașii sei nici în 10 ani nu au avut atâtea pedepse, câte a putut el dicta în 2 ani de zile.

În comuna *Bozoviciu* în contra protestărilor reprezentanților comunali aduce „tauri“ și „viri“ cumpărați cu sume mari, și fiindcă acestia nu se pot aplica, îi vinde cu preț mai mic și deosebirea de câte 60—70 fl. voește a o arunca în spatele comunei. Astfel în 19 l. c. fiind conchemată reprezentațiunea comună pentru cumpărarea „vierilor“ nefiind reprezentanții în număr recerut adunați, ci numai niște mameluci de ai protopretorului, notarul cu primarul declară ședința de deschisă, și aduc hotărâre, să aducă virii și să-i vînză, și totodată și deficitul de 60—70 fl. dela vînderea taurilor, fără să fi fost pus la ordinea zilei, se hotărăște a se acoperi din budgetul comunei, va să zică din spatele poporului. Dar' nu a fost destul aceasta, ci hotărîndu-se, își formează o deputație în frunte cu *Petru Pișlea* și duc mulțumiri protopretorului că le-au adus răsă nobilă de „tauri“ pe care reprezentațiunea în ședința plenară

Vin și ângerii și-o întrebă.
Ce șezi maică supărată.
Cum n'oiu fi eu supărată?
Că venind Christos în lume
Paindu-i mai frumos nume,
Trei cocoși negrii cântară
Iuda 'n sus se ridicară,
La Jidovi așa strigară:
Dați-mi 30 de arginți
Pe Christos vouă vi-l vînd,
Dar' Jidovii nu crezură
Până cina 'și-o făcură,
Dacă cina au cinat,
Iuda 'n brațe l'a luat
La Jidovi l'a arătat,
Jidovii l-au apucat
Sus pe cruce l-au legat,
Doi Jidovi cuie-i bătea,
Sângele vale-i mergea,
Maica sfântă îl stringea.
Îatr'un păhăraș de-argint
Să fie de miruit,
Cât om trăi pe pământ.

dela 12 Noembrie a. c. nevoind a-i primi au fost siliți a-i vinde, și deficitul de 60—70 fl. a-l colecta dela mamelucii sei, ear' acum să-i mulțumească, că banii se vor acoperi din venitele comunei.

Oare poate să crează cineva o comedie ca aceasta, dar' aceasta e faptă și e vrednică a o descoperi on. public român spre a-și face o idee lămurită despre stările de aici.

Deocamdată atâtea, alte isprăvuri le vom descoperi cu alt prilej. Acum numai atrag atențiunea dlui vicecomite și dlui comite-suprem asupra faptei, că „taurii“ s'au adus fără învoirea și în contra protestărilor comunelor, numai de protopretorul, care ne face cheltueli zădarnice, cumpărându-i scump și vînzându-i ieftin, și întrebăm, oare nu e aceasta volnicia din deregători? *Almăjanul.*

Din Bănat.

Sasca-montană, Decembrie c.

Stimate Dle Redactor!

Comuna noastră *Sasca-montană*, este un orașel, în partea mare locuit de Români. Avem biserică foarte frumoasă, făcută de moșii nostri. Până am avut preot pe fie iertatul *Mihail Alexandroviciu* care a slujit la altarul Domnului peste 40 de ani, sfânta noastră maică biserică era într-o stare foarte bună. În acest timp făcutu-s'a oroloj în turnul sfintei biserici, biserica s'a acoperit cu tinichia (blechiu), s'a făcut sfântul mormânt al Domnului nostru Isus Christos foarte frumos, făcutu-s'au mai multe sfite și stihare, pentru copii haine pentru îmbrăcat în biserică ș. a.

Au mai rămas și bani gata, și bani pe la oameni. Din banii acestia s'a făcut gard de fier în jurul sfintei biserici, prin îngrijirea dlui învățător *Filip Băiaș*.

Murind preotul nostru sus pomenit, s'a făcut concurs și a venit la alegerea de preot dl protopretor *Filip Adam*. Am avut trei preoți în candidație, adică doi preoți și un teolog absolut. Creștinii nostri sășcani erau foarte veseli, că vine preotul cutare, ba cutare, ba un teolog la alegere. Venind toți membrii sinodului, unii au cerut dela dl protopop să se scărească birul preotesc și multe alte lucruri, preanonatul d. protopop a zis, că dînsul nu a venit decât pentru alegerea de preot, și s'a făcut larmă și s'a închis ședința.

Atunci venerabilul consistor a trimis pe un teolog de preot administrator, și purtându-se cam bine cu creștinii, la doi-trei ani a fost ales și întărit de paroch. Astăzi însă, preotul nostru *Ioan Murgu*, este și președintele comitetului, și prin conducerea lui și a epitropiei, am ajuns într-o stare foarte rea în biserică. Nu sînt bani, steagurile s'au rupt, ș. a.

Din pricina preotului, mulți nu vin la biserică, alții vin și nu dau nici un crucer. Apoi dl preot, pentru birul preotesc a mai luat zăloage dela creștini, deși putea să se înțeleagă cu oamenii, cu bine, nu cu răul.

Întorcându-mă la d-voastră, dlor frați sășcani, vă zic, nu purtați pismă cu D-zeu și cu sfânta biserică! Avem doi învățători în comună, oameni buni, să ne rugăm de ei să ne ajute, ear' noi să punem umăr la umăr și să îndreptăm treaba, atunci vom fi plăcuți înaintea Domnului și atunci Dumnezeu ne va ajuta.

Întorcându-mă la D-ta părinte îți zic, ca președinte al comitetului, ține ședințe cu membrii, să vedem ce fac epitropii nostri cu sfânta biserică, că atunci vom fi fii adevărați ai lui Dumnezeu.

Ear' despre alte păcate de-ale D-tale tac acum, în credința, că te vei îndrepta, căci altcum vei fi de risul tuturor. *Un Săscan.*

Mocani dela Mogoș.

Ilustrație din Zarandul și Munții-Apuseni.

Dăm azi earăși o icoană, care înfățișează un port românesc. Este o păreche de *Mocani* din fundul mocă-nimei, dela *Mogoș*. Icoana este scoasă din cartea dlui Silvestru Moldovan, Zarandul și Munții-Apuseni, eșită de curând, în care se află descrierea ținutului, portului și obiceiurilor acestor locuitori munteni ai Ardealului.

Din acest prilej atragem luarea aminte a cetitorilor asupra acestei cărți, lăudată de cătră toate foile noastre.

PARTEA ECONOMICĂ.

Pivnița.

Dela o pivniță bună se cere a fi scutită de frig, de căldură prea mare, de umezeală și muzezeală; mai departe în ea să fie aer curat și sbicit și lumina îndestulitoare. Astfel se poate întâmpla ușor, ca d. p. toți cartofii, ce se păstrează în ea să devină nefolositori, dacă temperatura în pivniță ajunge sub zero; fiind căldura prea mare, pagura adesea e și mai simțită, pentru-că toate plantele tuberculoase și rădăcinoase puse grămadă se inferbentă, puterea lor nutritoare și gustul scade, încolțesc, muzezesc și chiar putrezesc. În o pivniță bună căldura se nu treacă vara peste 10—14 grade R. și iarna peste 6—10 grade. Un grad prea mare de căldură se poate mai ușor înălțura, pe când în contra frigului e greu de luptat, cu deosebire, dacă pivnița nu e destul de afundă.

Totuși și aici se poate ajuta în cele mai multe întâmplări prin oblojirea ușilor și ferestrelor, cum și prin grămădirea de pământ împrejurul păreților. Totuși aici cel mai potrivit lucru este afunzimea pivniței; cheltuelile făcute spre acest sfârșit se răsplătesc îndestul. Pivnițele de altfel bune pot deveni nefolosibile, dacă în ele se păstrează tot felul de lucruri, ce numai se pot închipui. Așa se pot vedea adesea în aceeași pivniță: napi, cartofi, legume, poame, vin ș. a. Une-ori se ține acolo și laptele; că în astfel de pivnițe trebuie să se desvoalte un aer rău, nime nu se poate îndoi.

De aceea treaba e de a se întocmi în astfel de mod, ca deosebitele feluri de lucruri să fie așezate deschiluit, mai

ales vinul, poamele, laptele ș. a. cari sunt mai simțitoare de un aer rău. Pentru-ca aceasta să se poată face, omul ar trebui să aibă la îndemână mai multe pivnițe. La noue zidiri e și bine să se aibă în vedere acest lucru; ear' la cele vechi să se facă despărțituri de scânduri. În despărțământul pentru vin ar mai putea fi păstrate: poame, unt, ouă. Pentru legume, tobercule (crumpene ș. a.) să se facă un despărțământ deosebit.

Este neapărat de lipsă ca crumpe-nile, legumele, rădăcinile și poamele să se așeze numai după-ce s'au sbicit deplin, pentru-că la din contră ușor se poate începe putrezirea și mai cu seamă fiind pivnița prea călduroasă. De aceea înainte

Mocani dela Mogoș.

de a se pune spre păstrare cartofi trebuie așezați la loc aeris. unde să se poată întoarce mai de multe-ori cu lopata până se vor svânta bine. Cu chipul acesta se va cruța mai târziu ostenelele cu alegerea lor. Cartofii nu trebuie așezați într'un strat mai gros de 80—100 cm. (1 metru). Pentru poame trebuie să se facă anumite întocmiri din lați, cari se servească numai la păstrarea lor. Fiecare din lații de dedesubt trebuie să aibă unul de altul o despărțare de un lat de deget. Toate produsele ce se păstrează în pivniță, trebuie cercetate neîntrerupt și cele-ce încep a se strica, trebuie depărtate. Aerisirea pivniței pe timp frumos, într'ameazi trebuie făcută cât mai des.

Staule pentru porci și îngrijirea acelor.

Staulele porcilor (cotețele) trebuie să fie curate, bine aerisate, nici prea călduroase, nici prea friguroase, scutite în contra vânturilor aspre și provăzute cu (să aibă) despărțăminte după vîrstă și gen. Pentru un porc se socotește un spaț (loc) de 0.60—1.20, pentru un vier 2.40, pentru o scroafă cu purcei 3—4 metri pătrați. Înălțimea unui coteț se acomodează după numărul animalelor, 2.3—2.8 metri. Pentru a avea pe seama porcilor un culcuș svîntat, podeala cotețului trebuie să fie ridicată cel puțin 30 cm. peste fața pământului și a îngrijii pururea de un așternut moale și peste iarnă călduros.

Deosebită însemnătate este temperatura cotețului; pentru-că cu cât animalele sunt de soiuri mai alese, cu atât sunt acoperite cu păr mai subțire și mai puțin, și prin urmare expuse răcelilor, de cari sufer mai cu seamă purceii. Mai departe cotețul să fie liber de umezeală, să fie călduros și sbicit, poziția să-i fie în spre miazăzi, pentru-ca în timpul frigului în coteț să fie o temperatură de cel puțin 8 grade. Din contră peste vară e de lipsă ca cotețele să fie la loc răcoros, pentru-că din pricina prea mării ferbințeli porcii capătă o mulțime de boale.

Păreții trebuie să fie făcuți din material solid (tare), pentru-că altfel aceia sufer din cauza multului pișelău; mai potrivită este cărămida la zidirea păreților. Poleiala pe din lăuntru a acestora e bine să se facă cu ciment. Ferestrele se fac late, din sticlă ordinară (de rînd) și de-adreptul sub

coperiș. Ajungerea în mod nemijlocit a razelor soarelui în cotețe e de a se încunjura.

Dacă cotețul n'are înălțimea de lipsă, trebuie să se facă anumite întocmiri pentru aerisare. De mare însemnătate este podeala (podeala), pentru-că el trebuie să rabde bine în contra încercărilor de a rîma, ce porcii le fac tot într'una. Cea mai potrivită podeală se poate face bătînd bine un strat de rămășițe de dărîmături (cărămizi cu var), peste care se pune beton-ciment în grosime de 8—10 cm. Podeala să nu fie prea lucie, ca animalele greoaie să nu luneca.

O bună și ieftină materie pentru cotețe se câștigă amestecînd 6 părți ce-

nușe din cărbuni de peatră, cu 2 părți nêsip petricios (mare), $\frac{3}{4}$ ciment de Portland și 1 parte cir gros de var.

Pentru-ca și fără așternut porcii se aibă culcuș călduros, se recomandă a se face pe podeală deoparte un pătut ceva mai ridicat de scânduri oblite. Porcii se obișnuiesc în curând a se culca pe acesta și a-l ține curat. Podeala trebuie să fie înclinată, adică ceva plecată într-o parte și să aibă canal (scoc) pentru scurgerea pișelăului. Podeala trebuie să se curețe de gunoiu tot la două zile; ear' troaca să se spele, pe cât numai e cu putință, în toată ziua cu apă caldă, pentru a cărei scurgere troaca să aibă în partea din jos o gaură.

Păreții despărțitori cei mai buni sunt cei făcuți din cărămidă bine arsă și pe amândouă părțile cimentate. Buni sunt și cei-ce constau din drugi (stâlpi) de fer înțepeniți în podeală. În indoiturile cuielei acestora se așează orizontal scânduri de câte 4 cm. groase.

Trocile din tuciu sau ciment sunt mai bune ca cele de lemn. Aceste încă trebuie despărțite astfel, ca porcii cei mai slabi să nu poată fi respinși dela mâncare.

De mare însemnătate pentru dezvoltarea în deplină sănătate a porcilor sunt curțile menite pentru porci, unde acestia să se poată mișca regulat în liber, se poată respira aer curat, să se soarească și să rîme.

Curtea porcilor trebuie să fie cel puțin de două-ori mai mare decât cotețul și închisă.

Aflându-se în apropierea cotețului un pârâu sau un lac cu apă bună, e bine, dacă o parte din aceste se poate abate în curtea întocmită pentru porci, pentru-ca ei să aibă și prilej de a se scălda. Ear' în lipsa acestora să li-se întocmească, cum am spus și altă-dată, scaldătoare, în care apa să se premenească cât mai des.

Economia de porci este una din cele mai rentabile și mai cu seamă având soiuri alese de porci. De aceea economii trebuie să se gândească a le face întocmiri potrivite; pentru-că în lipsa cotețelor corăspunzătoare (avea bune) și a bunei îngrijiri peste tot se ivesc cele mai multe boale între porci. Numai ni-se pare, că porcii n'ar fi gingași; în faptă ei cer o deosebită și necurmată îngrijire, care numai în cotețe cum se cade li-se poate da.

Cum să îngrășe porcii.

Eram în țeara nemțescă cu niște țărani nemți la un ospet și vorbeam de ale gospodăriei și anume de îngrășatul vitelor de vânzare. A venit rândul să vorbim și de îngrășatul porcilor. Așa mă întreabă un Neamț:

— Spune-mi d-ta, mă rog, cum îngrășați porcii, dacă vi-s de vândut?

— Noi li îngrășem cu pâne, adică cu păpușoiu, ori cu orz, răspund eu.

— Ei bine, și noi li îngrășem cam așa dar' e vorba ca să îngrăși porcul iute. Ce

faceți d-voastră, când voiți ca porcul să vi-se îngrășe iute?

— Îi dăm mai mult de mâncare și îi ținem bine rîndul: dimineața, la amiază și seara.

— Vezi d-ta, atâta nu-i destul: dacă vreați să vi-se îngrășe porcul iute, apoi dați-i de mâncare deajuns, țineți-i rîndul dimineața, la amiază și seara, dară totdeauna mai puneți-i în mâncare și câte o lingură bună de cărbuni pisatți ca făină. Așa porcul ce ați avé să-l țineți îngrășat șese săptămâni, cu aceeași mâncare vi-l veți îngrășa în trei săptămâni. Lui cărbunii în mâncare îi vin tare bine și rînza li rîșnește ce mănâncă mai ușor.

— Eacă asta n'am știut-o și am să cerc și eu, cum voi ajunge acasă la Bucovina.

Venind acasă la Bucovina am și cercat de am dat cărbuni în mâncare la porcii de îngrășat și într'adevăr am văzut, că ceea-ce îmi spunea neamțul din Țeara-nemțescă la ospet, era tare adevărat; numai atâta era deosebirea, că acuma amestecând cărbuni în mâncarea porcului, trebuie, ca mâncarea lui să nu fie grăunțe ori orz întreg, ci tot niște hîlbe. Eu așadară dau numai urzeală de orz ori de păpușoiu feartă și amestecată cu cărbuni.

Porcul meu îngrășat așa, cum dau porcarii în trg cu ochiul de dîșul, îndată mi-l și cumpără, mai ales pentru-că nici lînți nu găsesc pe limba lui.

Cine vrea așadară să-și îngrășe porcii și să capete pe dîșii bani buni, să facă ca mine. Din „Deșteptarea“ (Cernăuți). C. S.

„Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului“.

— Raportul general al comitetului central pe anul 1897. — (Urmare).

Cartea stuparilor săteni.

La budgetul nostru pro 1897 ne-a fost pusă la dispozițiune suma de fl. 150 pentru tipărirea de cărți agricole. În scopul folosirii acestei sume și spre a corăspunde trebuințelor adânc simțite ale stuparilor nostri, comitetul D-Voastră a insistat ca zelosul învățator și stupar de aici dl Romul Simu să întocmească o scriere îndemnatică și accesibilă pentru popor, în care să se cuprindă toate cunoștințele indispensabile unui stupar. La rîndul seu dl Simu ne-a prezentat „Cartea stuparilor săteni“, pe care o am tipărit pe speșele Reuniunii noastre cu menirea »să împintene obștea românească la îmbrățișarea pe întrecute a acestui ram economic atât de ușor, ademenitor și bănos«. Ostenelele de autor ale dlui Simu, comitetul a ținut să le compenseze cu onorarul de fl. 75. Prețul tiparului cu fl. 94.50, s'a acoperit cu fl. 75 din averea Reuniunii și cu 55 exemplare din broșură, cedate »Tipografiei«. Clișeurile întrebuintate la ilustrațiunile din text ni-s'au dat în mod gratuit de «Reuniunea regnicolară a stuparilor din Ungaria» cu sediul în Budapesta.

Alte afaceri.

Din restul prețului vitelor rassa »Pinzgau«, în 1897 am mai încassat fl. 201. Comitetul va stărui și pentru încassarea restului.

Cuptorul de uscat poame sistem »Cazenille«, ce a fost zidit în piața diu

Seliște, în urma unor edificări, întreprinse de comună, a fost mutat într'alt loc. Această împrejurare deoparte, ear' de alta lipsa de recoltă au făcut de cuptorul nostru n'a funcționat nici în 1897.

Statute de ale Reuniunii noastre și de ale tovărășiiilor agricole, s'au trimis la cerere mai multor fruntași din diferite părți.

Între spriginitorii și binefăcătorii Reuniunii noastre numărăm onorabilul institut de credit și economii »Albina«, care a binevoit a ne vota din cuota de binefacere și pentru a. tr. un ajutor de fl. 100. Stimabilul domn Ioan I. Cloaje, proprietar în Boița, ne-a dăruit premiul de fl. 3, ce i-s'a acordat pentru vitele expuse la expozițiunea din Boița. Stimabilii domni primipretori A. Dörr din Sebeșul-săsesc, P. Draghici din Seliște, G. de Bedeus din Nocrichiu și Mangesius din Mercurea, prin neprețuitele servicii făcute Reuniunii noastre la încassarea taxelor dela membri și prin interesul ce-l poartă afacerilor ținătoare de Reuniune, și-au câștigat, titlu la recunoștința noastră.

Publicațiunile reuniunii.

Între publicațiunile noastre mai de interes se numără: rescriptul ministerial despre deschiderea în piața din Budapesta a halelor de comerț și produse agricole; despre ținerea a câte unui curs de altoit pomi în Keszthely și Mănăstur; instrucțiunea despre »școala de repetiție agricolă«, impusă prin minister; rescriptul ministerial relativ la prevederea comunelor cu veri procurați cu preț redus, solvibil între condițiuni avantajoase; publicațiunea comisiunii economice comitatense, conform căreia pe basa datelor câștigate de »Reuniunea săsească agricolă cercuală din Sebeșul-săsesc«, cu lucrarea unui pământ de experimentare, subvenționat de comitat, în mărime de 1 juger 290⁰ și sămănat cu grâu s'au cheltuit fl. 42.55 și a adus un venit de fl. 96; pentru un loc de aceeași mărime, sămănat cu cucuruz, s'au cheltuit fl. 29.05 și s'au încassat fl. 54; pentru alt loc de aceeași extensiune, sămănat cu ovės și trifoiu, s'au cheltuit fl. 35.15 și a adus fl. 69 și în fine pentru un loc tot de aceeași mărime, sămănat cu trifoiu și măzărliche, s'au cheltuit fl. 16.75 și s'au încassat fl. 40; mai departe rescriptul ministerial despre scutirea de vamă a stupușelor de plută, ce se folosesc la nobilitarea viței de vie; consemnarea armăsarilor din herghelile de stat înființate în 1897; rescriptul ministerial despre cautelele contra boalei rîmătorilor; instrucțiunea ministerială despre cautelele contra boalei de gură și de unghii, cum și pentru vindecarea de acest morb a bovinelor; instrucțiunea ministerială despre folosirea cheagului de sânge al rîmătorilor vindecați de ciumă; mai multe instrucțiuni despre măsurile de luat contra peronosporiei și contra mustelor de Hesen; un apel adresat de noi cătră toți acei țărani mai deștepti, cari ar dori să afle aplicație ca agronomi practici la școala normală pentru institutori din Câmpulung; rescriptul ministerial despre instituirea în sensul

art. de lege 35 ex 1897 a oficiului central statistic și despre desființarea comisiunilor statistice municipale; programul examenelor dela școala agronomică a comitatului nostru; instrucțiunea ministerială relativă la art. de lege XXIII. ex 1893 despre pregătirea și vânzarea vinurilor măiestrite; publicațiunea ministerială despre vinderea pentru comune a taurilor cu preț redus, solvabil în 3 rate; instrucțiunea ministerială despre înființarea școalelor de pomărit etc. etc.

Chestiuni interne.

Cruda și nemiloasa moarte ne-a redus și în anul trecut în mod simțit șirurile noastre, lipsindu-ne pe lângă fostul vicepresident, regretatul Iosif Popp, de unul dintre cei mai laborioși și pricepuți coleg al nostru, de mult regretatul director al băncii de asigurare »Transilvania« Dr. Aurel Brote, fost membru în comitetul nostru central, traducătorul compendiului »Însoțirile de credit rurale« de W. F. Raiffeisen. Neuitatul nostru coleg este primul, care și-a luat de problemă înființarea de Însoțiri de credit rurale la noi. În semn de adânc regret comitetul a depus pe cosciugul defunctului o coroană cu inscripția »Neobositului spriginitor și tovarăș«, a exprimat prin rostul presidentului nostru durerea și ireparabila pierdere, ce ne-a cauzat decedarea acestui valoros împreună muncitor și în fine comitetul a luat parte corporativ la astrucarea rămășițelor pământești ale răposatului. Nu mai puțină durere ne-a cauzat trecerea la cele eterne a vrednicului membru pe viață David Baron Ursu de Margina, colonel în pens. și a membrilor ordinari Constantin Bugarsky, comerciant, Ioan Dolian, publicist, Ioan Hannia, director seminarial, toți din Sibiu, David Ilisie, episcop și Sim. Pavel Marcu, ec., ambii din Fofeldea, Rusalim Costeiu, econom în Porcești, Șerban Dancăș, ec., în Rășinari, Nicolae Mosora, primar în Seliște, Ioan Iosof, paroch în Tilișca, Teodor Coman, preot și Ioan Popescu, învățător dirigent, ambii din Veștem și Flaviu St. Șulufiu, director de bunuri în Vidrasău. (Va urma).

Reuniunea

(însoțirea) cărcimărilor și cea a fabricanților de spirt și a vânzătorilor în mare.

Articolii de lege XVI. și XVII. din 1898, cu privire la darea de consum pentru negoțul de spirt, pentru zahăr și bere, au pus în mișcare pe toți cei cari îi privește. Deoparte cei-ce se îndeletnicesc cu vinderea în mic, cum sunt cărcimarii și boltașii, văzându-și amenințate interesele din partea fabricanților de spirt și a vânzătorilor în mare, au pus la cale înființarea unei reuniuni pentru întregă țeara, au făcut statutele de lipsă și-au o gazetă a lor, care le apără interesele și le dă sfaturi.

De altă parte fabricanții de spirt și vânzătorii în mare din patrie s'au adunat și sfătuit și ei, cum și-ar pute mai bine

apăra interesele lor, care atâta însemnează, a apuca sub picior pe vânzătorii în mic, dintre cari mulți sunt și din poporul nostru.

Legea cea nouă, despre care vorbim, așadar' a pricinuit și pricinuește multă îngrijire și neodihnă fabricanților și vânzătorilor de beuturi și zahăr și i-a împărțit mai mult ca ori-când în două tabere, fiecare căutând să-și asigureze cât mai bine interesele.

În această luptă, ca în toate luptele între cei puternici și între cei mai slabi, numai prin unirea puterilor cei din urmă vor pute să se îngrădească în contra celor dintâiu; pentru-că fabricanții cei bogăți și vânzătorii în mare vor pune toate în mișcare, ca să-și ușureze poziția și nici nu le va fi prea greu a o face aceasta, dacă cei mici nu vor ști cum să se apere.

În această luptă de interese, precum am mai promis, vom sta și noi în ajutorul oamenilor nostri, ținându-i în curent cu mersul lucrurilor.

Agricultura

este temelul civilizației (culturei, înaintării) popoarelor

La civilizația popoarelor, au contribuit felurite împrejurări locale, însă toate au fost și sunt atrnătoare de una mai de frunte, care a permis conlucrarea celorlalte și anume »agricultura« — de aceea chiar astăzi, gradul de civilizație și de dezvoltare al unui popor se judecă după dezvoltarea agriculturii sale.

Să vedem acum cum agricultura a fost și este pedestalul (temelul) civilizației popoarelor: Să știe, că precum unele plante servesc la mobilizarea și fixarea unor terenuri (locuri) tot așa se poate socoti și agricultura peste tot, ca mijloc de stabilire al popoarelor, căci omul în stare de sălbătăcie, trăind cu ceea-ce natura îi pune la îndemână în dar', era nevoit să cutriere de dimineața și până seara din un loc în altul, pentru-ca să facă destul celor mai neapărate trebuințe ale vieții, adică — nutreimentului.

Ei bine, în această stare a lucrurilor, omul nu putea ave o locuință statornică, ci se muta din loc în loc, ca și animalele sălbatică de astăzi, când mijloacele de traiu au devenit neldestulitoare într'un loc; așa, că el nu se gândea, decât numai să facă destul acestor trebuințe.

Când însă omul s'a mai deșteptat și a putut să îmblânzească unele animale, cari să-î dea foloasele cele mai neapărate, el a părăsit încetul cu încetul în decursul timpului starea de sălbătăcie, de vânătoare și pescar, și s'a datat la păstorie; în această stare, deși omul este încă tot neașezat statornic, însă el nu mai cutrieră ca mai înainte; eată dar' un pas spre civilizație! — În sfârșit, când omul a îmblânzit animalele de muncă și a început să cunoască, că prin lucrarea pământului poate să-și câștige mijloacele de traiu, nu numai pentru sine, dar' și pentru familia sa, de pe un loc destul de restrins (mic) și totodată pe un timp îndelungat, el a început a-și face locuință statornică și a forma sate, sub formă de comunități puțin mai civilizate; odată astfel așezat și-a asigurat pentru un timp îndelungat de cele mai de lipsă lucruri, numai atunci a putut să se gândească și la altceva, și prin

geniul (mintea) lui a putut să descopere lucruri noue, cari să fie sieși folositoare; tot atunci a putut să se formeze deosebitele ocupațiuni (îndeletniciri), căci odată ce cineva putea ca prin agricultură să-și producă mijloace de traiu îndeajuns pentru el, ba încă să-și și treacă, atunci, ca urmare naturală, o parte din oameni s'au datat la alte ocupațiuni, schimbând între ei produsele, și astfel s'a creat și ceea-ce se numește »schimbul«.

De altmintelea chiar istoria ne spune, că atunci când s'a coborât poporul egiptean din munți, sub conducerea înțeleptului Menes și s'a datat la cultura pământului în valea Nilului, de atunci se datează cele dintâiu sate și orașe din valea Nilului, și numai în urma așezării statornice a lor au fost zidite mărețele piramide și alte monumente din valea aceluia riu. Ca pildă, că numai agricultura pricinuește așezarea în mod statornic a popoarelor avem și astăzi pe Țigani și poporul ovreiesc, cari nu au această ocupațiune și cutrieră din un loc în altul.

Prin urmare, prin cultura pământului se fixează (se așează) popoarele și odată așezate în anumite regiuni (locuri), pot să se îndeletnicească cu felurite ocupațiuni, dând naștere la împărțirea muncii atât de însemnată pentru înaintarea omeniei.

Eată deci cum agricultura este punctul de plecare spre progres al popoarelor; căci este cu neputință, ca cineva să se gândească la altceva, până-ce mijloacele de traiu îi lipsesc.

Dar' agricultura înfloritoare este cel mai nelndoios semn, că o nație s'a ridicat pe o treaptă înaltă de cultură și civilizație. De aici datorința tuturor oamenilor nostri de bine să ajute în tot chipul înaintarea agriculturii, care se poate zice cu tot dreptul, că formează cea mai puternică și statornică temelie a nației românești.

Sind, 10 Decembrie 1898.

Alexandru Em. Pestean,
agronom.

Regule pentru călători în timp de ninsoare.

1. În timp de iarnă, și mai ales când ai să faci călătorie prin zăpadă, să nu pleci la drum cu rînza goală; ci înainte de plecare să-ți potolești foamea.

2. Să nu-ți împovărezi trupul cu lucruri neapărat de lipsă; pentru-că e o prostie a-ți mări povara trupului și a-ți îngreua înaintarea prin zăpadă.

3. Înainte de plecare, precum și în decursul călătoriei să nu bei beuturi spirtoase, cari numai ațîță nervii și după o ridicare pe o clipită a puterii muschilor, au ca urmare o obosire cu atât mai mare a acelor.

4. Înaintând, fii cu băgare de seamă la direcția drumului. În timp de neguri și viscole e foarte ușor a perde și calea cea mai bine cunoscută și a nu mai da de locul unde ți-ai pus de gând să ajungi.

5. Trebuind să mergi pe un loc lipsit de drum, ai să te îndreptezi după direcția vântului. Acesta trebuie să te lovească neîntrerupt tot dintr'o parte, dacă cumva nu sunt mari deosebiri în direcția drumului.

6. Dacă ai perdut calea, bine să iai seama; fără să te pripești, cu sânge

rece și cu răbdare de fer să iai hotărîrea de a merge înainte sau înapoi.

7. Nu-ți risipi puterile prin o pășire pripită înainte. Ce-ți folosește, dacă vei da navală din toate puterile prin zăpadă, când după aceea vei trebui să stai timp mai îndelungat, gâfâind din plămâni, bătându-ți inima și cu fruntea înferbentată, pentru a răsufla.

Este fapt, că rar se întâmplă ca cineva să înghețe în zăpadă, ci mai adeseori se sfârșește lovit fiind de gută.

8. Fă pauze mai dese, însă nu prea lungi. Pauzele peste măsură sînt cele mai primejdioase pentru călători în timpul iernei.

9. Vrei totuși să-ți potolești foamea și să depărtezi pe un moment oboseala puterilor, imbucă puțină pâine și înghite odată vin sau rachiu. Pentru săturare însă să mănânci numai ajungînd acasă sau la locul, unde ai plecat.

Sfaturi economice.

Pregătirea grădinei pentru primăvară.

Unii prieteni ai grădinilor cred, că peste iarnă nu s'ar pute face nimic în grădină și amîna toate lucrările pe primăvară. Multe lucrări însă se pot îndeplini mult mai bine iarna decât primăvara, pentru-că chiar primăvara este timpul cel mai nestatornic, cu vînt, ploaie și zăpadă, astfel, că afară în slobod e cu neputință a face un lucru bun. Adesea s'a întîmplat multora, că cele mai întetitoare lucrări le au amînat pe primăvara, pe cînd ele se puteau foarte bine îndeplini în zilele frumoase de iarnă. Pentru aceea să folosim ori-ce zi frumoasă de iarnă, cu deosebire pentru lucrarea pămîntului, ridicarea cărărilor, pregătirea locului pentru plantarea pomilor, a viței, a grișeilor, strugureilor, smeurii, trandafirilor ș. a., pentru-că numai săpînd găuri destul de afunde și largi și gunoindu-le bine, se poate aștepta cu siguranță ca plantelor să le umble bine. Rigolarea și gunoarea încă se pot face mai bine iarna pe timp sbicit și cînd pămîntul nu e prea tare înghețat. Lucrat astfel pămîntul, din mort și sîlbatec e, se face bun, încît primăvara putem planta în el ori-ce am voi.

Cum se pot folosi timp îndelungat taurii buni de prăsilă?

Nimic mai rău îngrijit ca taurii și vierii comunelor noastre. De aceste animale pe nime nu-i doare. Tocmai de aceea în cele mai multe comune taurii sînt slabi, periți și neharnici de o prăsilă în regulă. Din această pricină urmează pagube foarte mari pentru locuitorii comunelor noastre și pentru economie peste tot.

Spre a îndelunga, pe cît numai e cu putință, întrebuințarea cu folos a tau-

rilor, sînt de a se avî în vedere următoarele reguli: 1. Taurul de prăsilă să nu se folosească la gonit nici prea tîner, nici prea des. 2. Să nu i-se dea nutreț de îngrășat, ci ovîs și fîn bun; nici să nu i-se dea de beut apă amestecată cu făină, ori urliuială de seacă. 3. Să se poarte grije de mișcare regulată în liber (slobod), fie într'un loc anume pentru alergat sau să se prindă în jug. 4. Umblă cu el prietenește și liniștit și nu-l îngrășa, pentru-că numai cu chipul acesta vei pute ajunge să capeți la expoziții premiul cel dintîiu.

Nerodirea nucilor.

Pentru-ca să ajute rodirea nucilor, în unele ținuturi pe timpul înfloririi oamenii îi sbicinesc cu lați lungi, ca cu chipul acesta praful florilor bărbătești să se împreune cu al celor femeiești. Această lucrare însă e cu totul nefolositoare. Pricina nerodirii nucilor zace mai cu seamă în împrejurarea, că florile lor despărțite după gen nu înfioresc deodată, ci cele feminine sînt trecute, înainte de a se deschide cele bărbătești. Prin urmare nu se poate întempla fructificarea. Chiar și la florile de același gen este deosebire cu privire la timpul înfloririi, unele înflorind deodată, altele și cu 4 săptămîni mai tîrziu. În ținuturi, unde sînt cultivați mulți nuci, s. p. la Ren și în unele părți ale Franciei nu vine înainte nerodirea din pricina deosebirii, timpului de înflorire, pentru-că pe deosebiții pomi de-a-pururea se arată flori de ambe genurile, ear' vîntul și insectele duc praful acolo, unde e trebuință de el. Această împrejurare să fie de învățatură pentru cultivatorii nostri de pomi, ca nucii să nu-i cultive nici-odată singuratici, ci în grupe, adică mai mulți în apropiere unii de alții.

Știri economice.

Noue colonisări? În comunele *Oiola* și *Paulis-Baracska*, în comitatul Aradului, se va întocmi o mare grădină pentru altoii de viță de vie. Ministrul a poruncit, ca în fiecare comună din aceste să se zidească 100 case pentru muncitorii de vie. Altoii de vie îi va da statul în cinste la primăvară. Isprava aceasta a domnilor dela cîrmă ar fi foarte bună — dar' teamă-ne, că în cele 100 case va așeza tot Săeni ori alt soi de Unguri și în chipul acesta earăși se va face o colonie de Maghiari printre Români — sub cuvîntul, că lucră pentru propășirea țerei.

Noue oficii telegrafice și telefonice. Pe calea ferată de pe Someș, la stațiunile *Bărgău*, *Bărgău-Bistrița* și *Yaad* s'au deschis oficii telegrafice întocmite și pentru primirea telegramelor private.

— La oficiul postal și telegrafic din *Piski* s'a întocmit și un centru de linii telefonice.

Din traista cu povețele.

— Răspunsuri. —

D-lui Alexandru Em. Peștean, agronom în Sind. Am dat loc cu plăcere articolului d-tale; dar' în interesul cetitorilor, am fost siliți să facem unele schimbări. *Foaia Poporului* este scrisă în stil popular și articoli, altfel ori-cît de buni, n'ar lăsa nici o urmă în mintea și inima cetitorilor nostri, fiind neînțeleși din cauză, că sînt scriși în termeni prea științifici. Vom publica și pe viitor articoli de cuprins practic din ori-ce ram al agriculturii, și serie numai pe câte o față a foilor (pătrare de coală) numerotînd paginile.

„Foaia Poporului“ cu 2 florini.

Veste îmbucurătoare aducem cetitorilor nostri și peste tot publicului românesc.

Direcțiunea foilor noastre naționale a băgat de seamă, că mulți din țeranii nostri ar ceti bucuros „**Foaia Poporului**“, redactată anume pentru trebuințele oamenilor dela țeară, dar' le lipsesc mijloacele, ca să poată abona foaia cu prețul de 3 fl.

Luînd în seamă aceasta, precum și împrejurarea, că în anii din urmă, fiind roada cîmpului slabă, lipsele s'au sporit, direcțiunea foilor noastre a hotărît să aducă o jertfă însemnată pentru luminarea poporului. A hotărît să soarească prețul „**Foii Poporului**“ dela 3 fl. la 2 fl. pe an.

Această jertfă numai așa se poate face, dacă, precum credem, numărul abonenților se va spori în mod însemnat. Prețul de 2 florini pe an este așa de mic, încît ori-care dorește a se cultiva pe sine prin cetit, poate să-l dea, în schimbul „**Foii Poporului**“, care va fi redactată ca și până-acum, cu material bogat național-politic, literar, economic și informativ și pe lângă aceasta împodobită cu ilustrațiuni.

Facem deci apel la iubii nostri cetitori, că vestind tuturor scăderea prețului la 2 fl. să stăruiască fiecare a câștiga cît mai mulți noi abonați la foaie.

Aceasta nu este numai în interesul lor propriu, ca să poată avî o foaie bună și ieftină, ci este și un interes național, căci unde intră „**Foaia Poporului**“ intră și lumina deșteptării naționale, ear' noi datorință avem a aprinde peste tot locul și în cea din urmă colibă țărănească, câte o lumină, să răspîndească raze de deșteptare.

Sperăm, că cetitorii nostri își vor face fiecare datorința, și în această nădejde anunțăm, că dela Anul-Nou, 1 Ianuarie 1899, prețul „**Foii Poporului**“ va fi:

Pe un an 2 fl.

Pe un 1/2 an 1 „

ear' în România: 10 lei anual.

CRONICĂ.

Monument lui Șaguna. Din frumoasa mișcare, ce s'a pornit de a aduna mijloacele pentru ridicarea unui monument marelui Șaguna mai amintim, că corpul învățătoresc dela școalele noastre elementare din Brașov a adunat 72 fl. și a decis totodată să facă colecte și între elevi și eleve, cari se contribuie benevol cu cât vor pute dela 1 cr. în sus.

La adunarea sumei de 72 fl. au contribuit membrii corpului învățătoresc cu următoarele sume:

Ioan Aron, director 13 fl., Ioan Dariu, învăț. 10 fl., Ioan Vătășan, dir. subst. 3 fl., Nicolae Oancea, învăț. 5 fl., Zosim Butnar, învăț. 4 fl., Candid Mușlea, învăț. 5 fl., Nicolae Bârsan, învăț. 6 fl., Stefan Popovici, învăț. 6 fl., Nicolae Stoicovici, învăț. 3 fl., Candin Groza învăț. 4 fl., Iosif Aron, învăț. 3 fl., Ioan Lacea, învăț. 3 fl., d-na Elena Rus, învăț. 3 fl., d-soara C. Stoica, învăț. 4 fl.

Pe lângă acestea dl Dariu a mai pus la dispoziție cărți școlare din cele edate de d-sa în preț de 211 fl. pentru a se vinde în favorul aceluiași scop.

Eată un exemplu frumos, ce ni-l dă corpul învățătoresc și care ar trebui să fie urmat de toți învățătorii noștri!

Totodată amintim, că pe lista pusă în circulare în Sibiu s'a adunat 778 fl., ear' din afară au sosit la consistor dela singuratici alte câteva sute fl.

Fundațiune »Andrei Șaguna« în Turda. Românii din protopopiatul Turzei, la 2 Decembrie s'au achitat cu vrednicie de două sfinte datorințe: Prin participarea în număr mare la serviciul divin oficiat din prilejul iubileului împărătesc de dl protopop Teodor Ciortea din Cojocna au dat expresie adânc simțitei loialități ce o păstrează Monarhului. Tot în aceeași zi apoi cu vrednicie și-au exprimat Românii din Turda sentimentul de admirațiune și respectul ce dătoresc memoriei celui mai mare Metropolit al bisericii române gr-or. — lui Andrei Șaguna, prin faptul, că au pus basă unei fundațiuni, care se poarte numele marelui Metropolit și se aibă menirea să ajute pe tinerii dela școale și pe cei dela meserii.

Vrednicul protopop T. Ciortea prin o vorbire însuflețită a descris viața bogată în fapte a Monarhului nostru și a preamărit loialitatea poporului român. La urma vorbirii a spus, că ieri, la 1 Decembrie s'au împlinit 51 ani, de când marele Andrei Șaguna a fost ales de Metropolit în sala comitatului din Turda; a propus, ca din acest incident să se pună temelie unei fundațiuni filantropice.

Poporul întreg a primit cu nedescrisă însuflețire propunerea protopopului Ciortea, care însuși a deschis colecta pentru fundațiune, dăruind suma de 7 fl.

E înălțător faptul, că deodată cu expresia loialității ce o păstrează Românii Împăratului-Rege, cu aceeași sfințenie de sentiment au dat prinosul cuvenit Arhiepiscopului bisericii române gr-or. Laudă se cuvine bravilor Români din protopopiatul Turzei!

O sărbare școlară. În Iași s'au inaugurat în săptămâna trecută deodată 4 clădiri nouă pentru școalele primare. Una din școalele, al cărei edificiu a fost inaugurat a fost condusă dela 1854—1890 nelntreat de vrednicul dascăl Toma Săvescu. De sub mâna lui au

egit 36 generații de școlari, dintre cari azi mulți ocupă posturi însemnate în stat. Între conșcolarii lui Săvescu se numără și ministrul instrucțiunii publice din România. Cu ocazia inaugurării clădirii de școală s'a desvilit și medalionul bătrânului dascăl, ce a fost pregătit și zidit în zidul școlii de fostii școlari recunoșcători ai lui Săvescu. În tot decursul sărbărilor de augurare vrednicul Învățător a fost obiectul unor ovații imponente. La banchet o mulțime de bărbați însemnați au toastat pentru vechiul lor dascăl Toma Săvescu.

Primarul din Vinga, Felletár Nárdor prin manoperele sale și-a atras asupra și nelndestulirea cetățenilor de acolo. O comisie de 100 a făcut arătare contra primarului la comitele-suprem Molnár Victor acuzându-l, că administrează rău și necredincios averea orașului și împreună cu fratele seu Felletár Béla pungășește venitul meseriașilor. Comitele-suprem a ordonat cercetare contra primarului, dar' l-a aflat nevinovat.

Invitări. Tinerimea plugarilor români din Lipova invită cu ocazie la „petrecerea“ ce se va ține în 7 Ianuarie n., sdecă Sâmbătă a doua zi de Crăciun în sala hotelului „La Regele Ungariei“. Venitul curat este destinat spre acoperirea turnului sf. biserici române gr-or. din Lipova. Prețul de intrare e de persoană 25 cr., de familie 50 cr. Suprasolviri se vor publica în „Foaia Poporului“. Începutul la 8 ore seara. Comitetul aranjator.

— Primim o invitare la producțiunea musicală-teatrală împreună cu dans, ce se va aranja din partea inteligenței române din Sighișoara Duminecă, în 27 Decembrie a. c. st. v. (8 Ianuarie n.) a treia zi de Crăciun, în sala dela „Gewerbeverein“. Începutul la 7 ore seara. Prețul de persoană: Locul I. 80 cr., locul II. 60 cr., locul III. 50 cr. Venitul curat este destinat în favorul copiilor săraci dela școala română din loc. — Oferte marimonioase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Programa: 1. „Uite mamă“, cor bărbătesc. „Cât e țeara“, cor bărbătesc (executate de corul plugarilor). 2. „Ilustrațiune Română“, fantăsie despre teme naționale de Carol R. Caras, executată la pian de d-na M. Muntean. 3. „Țiganul Împărat“ de T. Speranță, declamată de dl F. Suci. 4. „Mic Puturii românesc“ de Iacob Murășan, executat la pian de d-na M. Muntean. 5. „Sânt vânător“, marș executat de corul plugarilor. 6. „Măta cu clopot“, comedie populară cu cântece și joc, într'un act, de I. Vulcan.

NB. În pauză se va juca „Călușerul“ (de 20 tineri).

Sfințire de școală. Din comuna Chizdia (în Bănat) ni-se scrie: În ziua de Sf. Nicolae, la 18 l. c., după celebrarea sf. liturgii s'a săvârșit sfințirea nou edificatei școle. La actul sfințirii, oficiat de preotul Demetriu Teaha a luat parte întreg poporul în frunte cu învățătorul și învățătoarea. Solemnitatea actului a ridicat-o mult cântările frumos executate de corul vocal din loc.

Poporul din Chizdia e destul de sărac, dar' pentru aceea au pus umăr la umăr și edificându-și edificiu pentru școală au scăpat-o din mâinile statului. Laudă lor!

Nenorocire. În zilele trecute s'a întâmplat un caz trist în comuna Feneșul-săseșc. De pe un car s'a vărsat un butoiu de petrol în mijlocul drumului.

Văzând niște femei că e baltă de petrol s'au dus să-l iee în niște vase. Ni-merește într'aceea un om, care în glumă aprinde petrolul de jos. O baltă de fumeie neobservându o aceasta, nu s'a firit și așa îndată i-s'a aprins vesmintele pe ea și a căpătat mai multe rane. Nenorocita a fost transportată la spital în Cuj — de unde au adus-o numai moartă.

Cas de moarte. Primim următorul anunț funebrel: Direcțiunea cassei de economii „O'leana“, societate pe acțiuni în Viștea-inferioară, aduce la trista cunoștință, că Ioan Oana, comptabil al acestei societăți, după scurte și amar de grele suferințe, fiind împărțat cu sft. Taine, a încetat repentină din viață Joi, în 22 Decembrie a. c., la 3 ore p. m., în al 31-lea an al vieții și al 8-lea an al căsătoriei, lăsând în jale pe soția văduvă și doi orfani. Înmormântarea s'a făcut în 23 Decembrie, la 9 ore a. m. în cimiterul gr-or. din Viștea-inferioară. Fie-i memoria binecuvântată! Viștea-inferioară, în 22 Decembrie 1898.

— Din Drăguș (Țara-Oltului) ni-se scrie, că acolo a răposat în 30 Noembrie vrednicul român George Codru, episcop al bisericii și notar pensionat. Numitul a fost în vîrsta de 50 ani. Înmormântarea s'a săvârșit în 2 Decembrie. Este jelit de familie și de toți cunoscuții. Fie-i țărina ușoară.

— Din Sâncel (lângă Blaj) ne sosește trista veste, că harnicul cantor-învățător Ioan Frățilă s'a mutat dintre cei vii, când abia ajunsese în floarea vieții. Decedatul a fost un activ învățător și prin purtările lui bune și-a câștigat simpatia poporului și a celor din jurul lui, precum și a tuturor colegilor sei. Înmormântarea regretatului învățător s'a făcut la 16 l. c. în prezența unui mare număr de colegi și popor. Fie-i țărina ușoară!

Mulțumită. Subscrisul lui țin de plăcută datorință a aduce și pe această cale cea mai mare mulțumită mult marimonioșilor donatori, cari au binevoit a contribui la înființarea nou înființatei bibliotecii școlare române din Bistrița, donând pentru biblioteca mult spect. domni: Dr. Gavriil Tripon, avocat în Bistrița 24 tom. 3 fasc.; Dr. Alexandru Pop, medic univ. în Bistrița 22 tom. 15 fasc. și Gregoriu Radu, pădurar în Bistrița 6 tom.

Ne-am simți fericiți, dacă acești d-ni ar avè imitatori. Bistrița, la 22 Decembrie 1898. Teodor A. Bogdan, învățător.

Vinuri falsificate. Cercetările ce s'au pornit din întâmplare la diferiții neguțători de vinuri și cămăinari au rezultate îngrozitor de bogate. Tot mai mult se adevărește, că Ungaria întreagă e inundată de vinuri falsificate. Mai nou se vestește din ținutul renumit de vinuri *Hagyalya*, că în comunele Mád, Tolezva și Szarencs s'au aflat la diferiți neguțători și cămăinari cantități mari de vinuri falsificate. Eată numele marilor falsificatori de vinuri: vîd. Engel, Stern Salamon, Soffer Ioachim, Fux Mor și Grosmaun Nați. Tot pericuinați — maghiarisați.

Cum dorm domnitorii. Despre munca zilnică a domnitorilor raportează mai toate ziarele; — dar' „Cri de Paris“ ne raportează și despre somnul domnitorilor și anume: Francisc Iosif I., doarme în pat simplu de aramă, pe care îl poartă ori-unde merge. Se culcă seara la 10 și se scoală la 6 ore. Somnul îi este liniștit.

Wilhelm II., împăratul Germaniei doarme în pat simplu de suboficer. La 11 se culcă,

la 5 ore se scoală — ca un automat. Are somn neliniștit.

Victoria, regina Angliei se culcă la 10 ore, dar nu poate dormi decât vre-o 3 ore. Când nu doarme — lectorul de curte mereu îi ceteste.

Wilhelmina a Olandei se culcă și se scoală de vreme. După sculare imediat face plimbări. Doarme în pat splendid — dar' de multe-ori horcăie.

Leopold II. din Belgia lucră regulat până la 12 ore noaptea. Doarme în pat simplu.

Țarul Nicolae II, doarme puțin și neliniștit. Dormitorul e ziua-noaptea iluminat.

Umberto al Italiei doarme ca șapte, în așternut tare și fără perină.

Sultanul Abdul Hamid are somnul lin și dulce, ca un copil.

Felix Faure, presidentul Franciei doarme neliniștit. Adese-ori tresare.

Sinucidere în biserică. Din Dobriștin se vestește un caz îngrozitor și fără păreche în cronică sinuciderilor. Muncitorul Haucșinecz András și-a tras un glonț de revolver în biserică romano-catolică din Dobriștin, când credincioșii erau adunați la utrenie și înălțau cu evlavie rugăciunile lor către Atotputernicul. Publicul din biserică, în majoritate femei, a rămas încremenit la auzul detonăturii. Nefericitul a fost transportat la poliție, ear' biserică a fost închisă imediat și așa va rămâne până-când va fi sfințită a doua-ora.

Orfelinatul agricol dela Slobozia-Zorleni, fondat după-cum se știe de M. S. Regele Carol, întru amintirea fericitei însă-nătoșeri a prințului Ferdinand, a fost deschis zilele trecute.

Până acum în noul institut sânt internați 17 fi de țărani, cari învață trebile economiei și a plugăritului.

Di Jules Brun, cunocutul prieten al nostru, face o călătorie de conferențe în nordul Franciei. D-sa a ținut Sâmbăta trecută o conferență la Roubaix, un oraș care este clasificat prin importanța lui ca al 5-lea oraș al Franciei.

Titlul conferenței dlui Brun a fost: „Printre Români“.

Conferențiarul a obținut un frumos succes și zărele locale îi adac mari elogii. În special „Journal de Roubaix“ (din 12 Decembrie) face un resumat al conferenței dlui Brun și spune că auditorul l-a aplaudat mult și că expunerile ce le-a făcut au fost interesante din toate punctele de vedere.

Di Jules Brun va vorbi și la Lille săptămâna viitoare despre „România din punctul de vedere financiar, industrial și comercial“.

Împărat dator. Foia „Magyarország“ are știre, că împăratul Wilhelm a ajuns în mare strimtoare de bani și a cerut împrumut dela Împăratul și Regele nostru 12 milioane de marce, care sumă — zice „M—g“ — i-s'a dat și fără caventa (chizeși).

Secretar la instit. „Albina“ a fost ales în ședința direcțiunii de azi tinărul avocat Dr. Ioan David.

De pe Câmpie ni-se scriu următoarele: În 20 l. c. st. n. poporul român din cercul notarial Cianul-mare, Beiu-de-Câmpie și Sâniacobul-de-Câmpie au avut o zi de mare bucurie, văzând reabilitat în oficiul seu de notar spectatul domn Gregoriu Pop, care încă în 4 Maiu 1897 a fost suspendat din oficiu în urma acuzelor și intrigilor subnotarului seu Boneza Ilyés de origine Român din Beiu-de-Câmpie, dar' cu sim-

țăminte cavaleresti moderne à la Pituk Béla. Din biografia și trecutul acestui renegat atâta știu, că prin faptele lui fiind silit a părăsi școalele din Blaj, a fost susținut la câteva școale din Cluj (unitari) prin grația superintendentului reformat Szász Domokos, apoi a luat în căsătorie o Unguroaică reformată de clasa medie, prin urmare a fost imposibil ca în unul ca acela să mai palpiteze cât de puțin sânge românesc, și așa numai unul ca acela a mai putut se păsească cu intrigi și acuse asupra șefului seu, se înțelege că scopul lui cel mârșav i-a fost, ca pe dl Pop să-l suspendeze pentru totdeauna, și se rămână el ca notar, dar' D-zeu nu i-a ajutat. Pertractările și investigările în urma acuzelor nedrepte pe la comite, vicecomite, protopretor, ba până și la minister în contra dlui Pop, care a fost Român, cu simțământ curat românesc și drept, fiind acuzat chiar și cu aceea între alte multe că e daco-român și că abonează Tribuna, au recerut chiar un an și acuși 8 luni.

Cu toate acestea, în butul tuturor opintirilor de a-l trânti și a-l substitui prin altul neromân, precum cugetau contrarii dînsului de moarte, nu și-au putut ajunge scopul, căci D-zeu a ajutat dreptății și a trebuit să învingă, ear' noi ne bucurăm că-l putem saluta earăși în fruntea cercului notarial, și-i dorim din inimă curată în oficiul reocupat țării, constanța și perseveranța, ear' intrigantului și tuturor celor de o pănură cu el blăstămul neamului și vindicta divină conform faptelor lor. *Iustus.*

Biblioteci populare în România. „Monitorul Oficial“ dela 2/14 Dec. publică deciziunea ministrului român al instrucțiunii publice, prin care se dispune a se înființa acum deodată 320 biblioteci populare pe lângă școalele rurale din tot atâtea localități. Bibliotecile, după-cum am amintit la timpul seu, vor funcționa sub direcțiunea învățătorilor dirigenți și vor sta la dispoziția tuturor cetitorilor din comună. Costul scrierilor, cum și cheltuelile de cartonare, expediere etc., se vor acoperi din fondul de 500.000 lei, prevăzut în budgetul casei școalelor. Eată cum își motivează dl ministru această deciziune a sa:

„În dorința de-a pune la dispoziția țeranilor cunoscătorii de carte, mijloacele pentru întinderea cunoștințelor lor usuale, pentru întărirea și înălțarea simțământului lor de oameni și de Români, de-a limpezi într'inșii ideea de drept și datorie, de a-i pune în stare să deslege problemele de cari se isbesc în calea vieții lor, în fine de-a le deschide sufletul pentru frumos, bine și adevăr;

„În vederea, că acest scop nu se poate atinge decât prin înființarea de biblioteci populare pe lângă școalele primare din comunele rurale, din cari avem un număr însemnat de începuturi serioase biblioteci înzestrate cu scrierile cele mai alese și cu o limbă curat românească... decidem: Să înființăm acum deodată un număr de 320 biblioteci populare pe lângă școalele rurale etc.“

Tîrgul în Sibiu. După-cum anunță primăria Sibiului, tîrgul de iarnă din Sibiu se va ține anul acesta în următoarele zile: În 5 și 6 Ianuarie 1899 căl. nouă va fi tîrg de vite cornute.

În 7 și 8 Ian. tîrg de cai.

În 9 Ian. tîrg de mărfuri (ziua tîrgului)

Bergner despre noi.

Rudolf Bergner, un învățat Neamț, nouă Românilor ne este prieten și binevoitor. El a călătorit anii trecuți prin Ardeal și România și a scris despre fiecare țeară câte o carte, în care a scris foarte frumos despre poporul românesc și cu multă iubire de adevăr.

Bergner ne roagă acum la împlinirea unor lucruri, care numai spre binele nostru va fi.

Eată ce ni-se comunică: Cunoscutul filoromân, dl Rudolf Bergner, president al „Asociațiunii pentru cunoașterea țerilor și a popoarelor“ (Gesellschaft für Länder- und Völkerkunde) din Graz, ne-a adresat următoarea scrisoare: „Totdeauna nisutor de a apăra interesele poporului român mie atât de mult simpatice și de a-i câștiga călduroși aderenți, care poporului acum politicește mult apăsător și înaltei sale inteligențe să-i atribue adevărata valoare — eu voui îndrepta cea mai mare atențiune în tot chipul și modul asupra poporului român în „Asociațiunea pentru cunoașterea țerilor și a popoarelor“, asociațiune de mine acum întemeiată. Această ninsuință necontenit voui căuta să ajungă la expresie în scrisori și conferențe. Conform statutelor Asociațiunii, am înșă speranța de a pute deschide la timpul seu și un muzeu pentru porturi din popor, produse și unelte din viața casnică, pentru care chiar și până acum mi-au sosit mulțime de lucruri.

Tare aş dori acum, ca tocmai felul propriu (înșuirea) poporului român să ajungă la deplină expresie, îndrept spre acest scop rugarea către toți Români bine simțitori, de a-mi pune la dispoziție oare-cari lucruri pentru muzeu. Prea binevenite îmi sânt tot felul de lucruri din portul național femeiesc și bărbătesc, tot felul de unelte, ce slujesc trebuințelor țeranilor, tot felul de opuri (cărți) tipărite și scrieri vechi de preț istoric (epistole și manuscrise de ale persoanelor de renume), la ceea-ce eu mai adaug, că pun preț pe orice lucru mic, și sânt multumitor pentru orice obiect la părere cât de neînsemnat.

Îndrept deci rugarea mea către cei, pe cari îi privește, cu scop de a-mi dărui cu posibilă grabire lucruri potrivite muzeului sus deschis“.

Punându-ne la serviciul bine cunoscutului și simpaticeului filoromân Bergner, credem a ne pune în serviciul poporului nostru, dacă ne adresăm cu frățescă rugare să binevoiască a ne trimite lucruri din cele dorite de dl Bergner, cu adausul, că noi nu vom întârzia a le transmite la adresa cuviincioasă.

Sibiu, 8/20 Decembrie 1898.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

D. Comșa,
preș.

V. Tordășianu,
secretar.

A P E L.

Subscrișul îmi iau libertate a apela la toți domni autori și editori români, precum și la întreg p. t. public iubitor de înșaintarea, luminarea și cultivarea poporului nostru român, spre a ajutama biblioteca școalei române din Bistrița, rugându-i să binevoiască a trimite pe seama bibliotecii școalei câte un exemplar de care s'ar pute lipsi.

Numele mult marimonioșilor donatori se va publica pe cafe ziaristică.

Cărțile, foile, revistele, precum și alte daruri sânt a se trimite la adresa: Teodor A. Bogdan, învățator român, Bistrița, strada Năședului nr. 4.

Toate zărele sânt rugate a publica acest apel.

Bistrița, 22 Decembrie 1898.

Teodor A. Bogdan,
învățator român.

Posta redacțiunii și răspunsuri.

P. R. în S. Ofertul d-voastre s'a trimis respectivului, de unde veți primi răspuns.

Abonentului nr. 2833. (Tr. S. în T.) Pentru neprimirea numerilor numai posta poate fi de vină. Noi trimitem regulat foia; acum iți-se trimit și nr.ii perduți. — Pas pe 15 zile poți căpăta în Brașov sau la Vêrciorova, dacă ai vre-un cunoscut, altfel numai dela ministru.

I. R. în Uioara. „Călimdarul Pop.“ numai plătit să trimite. Pune prețul deodată cu abonamentul foii.

Călimdarul. Scrișori anonime nu publicăm. El. M. C. în Ocolis. Mulțumită. Dorim a te vedea în curând sănătos.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș. Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Călinarul săptămânii.

Zilele	Călinarul vechiu	Călin. nou	Soarele
	Dum. inant. Nașt. l. Chr., gl. 5, sft. 8.	rês.	ap.
Dum.	20 Muc. Ignatie	1 Ian. 1899	7 53 4 7
Luni	21 S. Mucenița Iuliana	2 Macaveiu	7 53 4 7
Marti	22 Muc. Anastaia	3 Genoveva	7 53 4 7
Merc.	23 SS. 10 Mei din Crit	4 Titu	7 52 4 8
Joi	24 S. Muc. Eugenia	5 Telesfor	7 52 4 8
Vineri	25 (+) Nașt. D. Jis. Chr.	6 Epifania	7 51 4 9
Samb.	26 (+) Sob. Preac. Născ.	7 Isidor	7 50 4 10

Tirgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.
Duminică, 20 Decembrie: Olpret.
Duminică, 20 până Luni, 21 Decembrie:
 Egerhat (Argiehat), Mociu.
Luni, 21 Decembrie: Baia-de-Criș, Macfalău, (16—17
 tirg de porci).
Marti, 22 Decembrie: Apoldul-mic.
Sambătă, 26 Decembrie: Ciuc-Sepviz.

Făină.

Cea mai bună făină dela mo-
 rile cu vapor din Ungaria și
Bănat, recomandă cu prețurile
 cele mai ieftine [2339] 1—2

Depositul de făină și franzelăria

lui

Petru Moga,

Sibiu,

strada Cisnădiei nr. 44.

Un băiat

de 12—14 ani, Român, din casă bună
 care știe afară de limba maternă și
 limba nemțească se primește ca
învățacel în prăvălia dlui [2486] 1—2

Ioan Tatu

în Sadu, p. u. Cisnădie (comitatul Sibiului)
 sub condițiunile cele mai favorabile

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipéruș Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărîtul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Flica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoaca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau bani.
31. Nuscu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culeso de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanzon. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pēcurarul. Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
 librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Fabrică de casse.

Subscrisul imi iau voie a face atent p. t. pu-
 blicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse
 numai din material bun și tare. De aceea rog cu
 deosebire on. public, care caută casse, să binevoască
 a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și
 măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-
 afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în co-
 merciu, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după
 măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e pan-
 țerate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,
 fabrică de casse în Sibiu,
 strada Poplăcii-mare Nr. 8.

[480] 40—

Avis de căsătorie!

Un neguțetor rom. gr-or. în etate de 58 ani, veduv, de profesiune speculant în afaceri, prin diferite localități în România și Rusia, nu bogat în bani, dar' cu înțelepciune, om fără nici un viciu, activ și fără preget, caută o soție în aceeași etate, fie fată, fie veduvă, să aibă cunoștință de carte a cetii și scrie, să fie fără copii și de națiune română, să fie econoamă bună spre a pute da creștere și educație la 3 orfani, o fetiță de 12 ani, un băiat de 8 ani, și altul de 10 ani. Ori-care persoană se va decide a-și lua această nobilă sarcină, este rugată a se adresa la onor. redacțiune a ziarului „Foaia Poporului” în Sibiu prin scrisoare închisă arătând numele și pronumele orașul sau satul, strada și nrul casei unde locuiește, de unde voiu primi răspunsul și în urmă voiu comunica direct cu persoana care va consimți și accepta la căsătorie.

[2471] 2-3

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

sa apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
IN
ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

➔ Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„CONCORDIA”

societate comercială pe acții, Sibiu.

Filială în Făgăraș en gros și detail.

Depozite en gros Căneni (România) și Alba-Iulia.

Branșa de coloniale.

Zăhar, cafele fine, delicatose de saison și brânzături de tot felul, chocoladă și cacao, ciaturi (thea) veritabile și bisquits fini, precum și pesmeți; romuri veritabile de Jamaica și Cuba cognacuri adevărate franțuzești și indigene.

➔ Mare deposit de vinuri naturale indigene dela 40 cr. litrul în sus. ➔

Vinuri veritabile de Bordeaux, Malaga, Madeira, Oporto și Xeres, champagne frantuzească adevărată precum și indigeana. Liqueruri străine și din țeară. Țuică bătrână, sligoviță, teșcovină și rachiu de trebere.

Mare deposit de făină de Bănat excelentă.

Deposit bine asortat de ape minerale.

Icere moi și proaspete. Icere roșii. Rahat de „Bellavista”. Halva. Luminări de ciară, stearină, parafină și de senu. Singurul deposit al fabricii de luminări de stearină Moessner & Mersing din Galați (România).

Branșa de textil și manufactură.

Mare deposit și bine asortat în țesături de in și bumbac, pichet, barchent (de vară și de iarnă).

Garnituri de masă, serviete și prosoape.

Basmale veritabile de Irlanda. — Șifon, Oxford, Creton, Pânzături.

Bumbacuri de împletit, croșetat și brodat.

Lână răsucită și bircă.

Mătăsuri de cusut și brodat în colori veritabile dela Dollfus-Mieg & Co.

Mühlhausen i/E., cea mai renumită din lume.

Cămeși pentru bărbați și pentru turiști. Gulere, mangete și cravate.

Mare sortiment de ciorapi pentru bărbați, dame și copii.

➔ Prețuri-curente la cerere gratis și franco. ➔

[2351] 3-

Intemeiat la 1857. ➔

➔ Intemeiat la 1857.

Andrei Török,

fabrică de mașini agricole în Sibiu, Jungenwaldstrasse nr. 1,
(Poarta Cisnădiei),

recomandă p. t. publicului marele seu magazin de tot felul de mașini agricole, anunit:

Prese și teascuri pentru oleiu, mori pentru poame și prese (teascuri) pentru poame și vin, tăietoare de napi și cartofi, mori de zdrobit și de măcinat patentate din cele mai bune, „Simplex” și „Original”, mașini de tăiat nutreț și sfărmitoare de porumb (cucuruz) de diferite mărimi și prețuri, triere de diverse sisteme, fireze circulătoare. Resultatul este, că un copil e te în stare să învîrte mașina (rișnița, trier) în decurs de o zi, fără a se osteni. Ruperea sau stricarea mașinei este total exchisă. Prestațiunea mașinei atât calitativ cât și cantitativ este mult superioară tuturor sistemelor de până acum pentru a fi puse în mișcare cu mâna, piciorul și prin motor etc. etc.

[707] 22-22

Totodată îmi permit a atrage atențiunea p. t. publicului asupra norilor (rișnițe) pentru bucate și napi, acum de curând patentate în-și afară de țeară. La aceste mașini părțile ce se pot rupe curând, fiind din fer, ca d. e. rolurile cu dinți și sulurile mișcătoare sunt înocuite cu roluri de curele și cu simple curele.

De încheiere amintesc, că în fabrica mea de nou asortată și îmbogățită se află mori de măcinat cu 1, 2 sau mai multe petri după sistemul cel mai bun. Apoi recuisite pentru transmisiunile necesare la lucrătoare, fabrici și mori, pe lângă prețuri moderate.

Toate lucrările le efectueșc foarte solid.

➔ Cataloage franco și gratis.

Reparaturi de mașini se primesc și se exequă prompt și ieftin sub garanție.